

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1404/2018
21.12.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Радмиле Драгичевић-Дичић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Драгана Љубеновића и др, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Љубеновића - адвоката Живана Стојаковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.875/14 од 26.01.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 409/2018 од 05.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 21.12.2018. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Љубеновића - адвоката Живана Стојаковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.875/14 од 26.01.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 409/2018 од 05.07.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.875/14 од 26.01.2018. године, између осталих, окривљени Драган Љубеновић је оглашен кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ, кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ и кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, па је, након претходног утврђивања појединачних казни за напред наведена кривична дела, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 19.08.2014. године до 24.11.2014. године и на новчану казну у износу од 20.000,00 (двадесетхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати као 1 дан затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци.

Истом пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета, а како је то ближе означено у изреци пресуде. Оштећени АА и ББ су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, с тим што ће о висини истих суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 409/2018 од 05.07.2018. године усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Београду, па је преиначена пресуда Вишег суда у Београду К.бр.875/14 од 26.01.2018. године у односу на окривљеног Драгана Љубеновића у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеном Драгану Љубеновићу за кривична дела за која је оглашен кривим првостепеном пресудом утврдио појединачне казне и то за кривично дело разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ казну затвора у трајању од 5 година, за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ казну затвора у трајању од 8 месеци, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ казну затвора у трајању од 1 године и новчану казну у износу од 20.000,00 динара и за кривично дело разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ казну затвора у трајању од 3 године и 4 месеца, па је затим окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 9 (девет) година и 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 19.08.2014. године до 24.11.2014. године, те га је осудио и на новчану казну у износу од 20.000,00 (двадесетхиљада) динара коју је окривљени дужан да плати у року од 30 дана по правноснажности пресуде, а уколико то не учини иста ће бити замењена казном затвора и то тако што ће се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне заменити за 1 дан затвора, с тим што трајање казне затвора не може бити дуже од 6 месеци. Жалба Вишег јавног тужиоца у Београду у преосталом делу и у целости жалбе окривљеног Драгана Љубеновића, његовог браниоца - адвоката Живана Стојаковића и браниоца окривљеног ВВ - адвоката Татијане Раичевић су одбијене као неосноване и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног Драгана Љубеновића - адвокат Живан Стојаковић поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 409/2018 од 05.07.2018. године, с тим што из садржине захтева произилази да се побијају обе правноснажне пресуде, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да сагласно члану 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи правноснажне пресуде Вишег суда у Београду К.бр.875/14 од 26.01.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 409/2018 од 05.07.2018. године тако што ће окривљеног Драгана Љубеновића осудити на јединствену казну затвора у трајању од 7 година.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног

предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају бранилац окривљеног Драгана Љубеновића, као разлог подношења захтева за заштиту законитости, само формално истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, својим наводима у образложењу захтева бранилац заправо указује на погрешну оцену од стране суда чињеница од којих зависи одлука о кривичној санкцији, јер по мишљењу браниоца суд није правилно одмерио казну окривљеном, с обзиром на чињенице које утичу да казна буде већа или мања, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП, а која повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Љубеновића - адвоката Живана Стојаковића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић